

Kisakuulumisiani

Huhtikuun toisen lauantain aamu vihmoi ajoittain räntää ja hyinen arktinen tuuli puhalsi Helsingin Eläintarhanlahdelta yli Tokoinrannan, kuin lumimyrsky naparetkikellä konsanaan. Pieni mutta sisukas retkikuntamme saavutti määränpänsä, Kallion virastotalon, hyvissä ajoin ennen voimien ehtymistä.

Perillä virastotalon uumenissa ei ilmapiiri kohoamassa korkeuksiin, olihan alkamassa Ristikko SM 2025 -kilpailu. Paikalle oli kokoontunut innokasta ristikkokansaa kisaamaan, järjestämään tapahtumaa ja seuraamaan kisailijoiden suorituksia.

Ensimmäinen alkukilpailuristikko jaettiin osallistujien eteen ja sääntöjen kertomisen jälkeen kukin sai kääntää tehtävän oikein päin ja alkaa hämmästellä laati-jatiimin tämänkertaista tuotosta. Aikaa ensimmäiseen koitokseen annettiin puoli tuntia.

Oma ratkontani lähti hitaasti mutta varmasti liikkeelle. Kun vihdoin ratkaisulauseet alkoivat hahmottua, ilmestyi roppakaupalla lisää apuja lauseiden kanssa risteäviin sanoihin.

Kilpailuristikko on syytä aina tarkastaa hyvin ja senkin jälkeen tarkastaa vielä vähän paremmin. Olin tohkeissani vähällä jo nostaa kilpailunumeroni valmiin ristikon merkiksi, kun viime hetkellä löysin yhden tyh-

jän ruudun. Nopean aprikoinnin jälkeen piirsin viimeisen kirjaimen paikalleen ja uskalsin nostaa numerolappuni merkiksi toimitsijalle. Kun sain ensimmäisen ristikon valmiiksi, aikaa oli jäljellä 11 minuuttia.

Ansaitun tauon jälkeen koitti toinen alkuerä. Tällä kertaa aikaa oli käytettävissä kokonaista 45 minuuttia. Toinen ristikko oli hitusen vaikeampi, mutta niinpä sekini lähti aukeamaan sana kerrallaan. Muutama sana osoittautui vääräksi ja pyyhekumi todisti jälleen tärkeytensä.

Olen useammin kuin pari kertaa saarnanut piilokirjaimien roolista ristikoissa. Toisen alkueräristikon ratkeaminen täysin oikein kariutui tällä kertaa virheeseeni juuri piilokirjaimessa. Aivoparkani joutuivat suorittamaan hätäisen arvannon ja lopulta valitsemaan kahdesta vaihtoehdosta tietysti juuri sen väärän.

Lopputuloksissa sijoitukseni oli kahdestoista, kymmenen parhaan päästessä finaaliin. Tavoitteeni ei ratkoa alkueräristikot virheettömästi, mutta onneton piilokirjainhaparointini palautti minut tyyli maan pinnalle. Asiaa sen tarkemmin avaamatta, saatan muistaa vielä pitkään, että pokerin paras käsi on REETI...

Onnittelut voittajakolmikolle! Nopeus ja virheettömyys olivat valttia tälläkin kertaa.

Iltapäivän sää yllätti ratkontakisan syövereissä pitkän tovin viihtyneet "sisäolennot". Kisapäivän aikana kolea aamu oli vaihtunut aurinkoiseksi ja lämpimäksi kevätpäiväksi.

Pasi Paavilainen

pasi.paavilainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoaiheisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi